

BRICS-riike ja teisi tärkava turumajandusega riike käsitlev ELi välispoliitika

Euroopa Parlamendi 2. veebruari 2012. aasta resolutsioon BRICS-riike ja teisi tärkava turumajandusega riike käsitleva ELi välispoliitika eesmärkide ja strateegiate kohta (2011/2111(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 21 ja eriti selle punkti h, mille kohaselt liit määratleb ja viib ellu ühist poliitikat ja ühismeetmeid ning taotleb koostöö kõrget astet kõikides rahvusvaheliste suhete valdkondades, selleks et edendada tugevama mitmepoolisel koostööl ja hea valitsemistavaga maailmakorraldust tuginevat rahvusvahelist süsteemi,
- võttes arvesse nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsust 2010/427/EL, millega määratakse kindlaks Euroopa välisteenistuse korraldus ja toimimine¹,
- võttes arvesse oma 10. märtsi 2010. aasta resolutsiooni nõukogu aastaaruande kohta Euroopa Parlamendile (ühise välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP) peamiste aspektide ja põhiliste valikuvõimaluste kohta 2008. aastal), mis esitatakse Euroopa Parlamendile vastavalt 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe II osa G jao punktile 43²,
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 16. septembri 2010. aasta järeldusi ELi suhete kohta strateegiliste partneritega,
- võttes arvesse oma 5. aprilli 2011. aasta raportit ebastabiilsusest tulenevate rändevoogude ning ELi välispoliitika reguleerimisala ja rolli kohta³,
- võttes arvesse oma 8. juuni 2011. aasta soovitusi nõukogule Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Peaassamblee 66. istungjärgu kohta⁴,
- võttes arvesse oma 13. septembri 2011. aasta resolutsiooni tõhusa Euroopa toorainestrategie kohta⁵,
- võttes arvesse oma 7. juuli 2011. aasta resolutsiooni demokratiseerimist toetava ELi välispoliitika kohta⁶,
- võttes arvesse komisjoni teatist finantsraamistiku (2014–2020) kohta „Euroopa 2020. aasta strateegia aluseks olev eelarve” (COM(2011)0500),

¹ ELT L 201, 3.8.2010, lk 30.

² ELT C 349 E, 22.12.2010, lk 51.

³ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0121.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0255.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0364.

⁶ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0334.

- võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
 - võttes arvesse väliskomisjoni raportit ja arengukomisjoni arvamust (A7-0010/2012),
- A. arvestades, et Brasiilia, Venemaa, India, Hiina ja Lõuna-Aafrika Vabariigi (nn BRICS-riigid) suurenev poliitiline ja majanduslik tähtsus suurendab nende riikide olulisust ka välispoliitikas;
- B. arvestades, et BRICS-riigid ja teised tähtsava turumajandusega riigid võiksid saada välispoliitikas ülemaailmselt oluliseks, kui nende majanduskasvu veelgi tugevdada;
- C. arvestades, et seitsme tähtsava turumajandusega riigi (Brasiilia, Venemaa, India, Hiina, Indoneesia, Mehhiko ja Türgi) eeldatav majanduskasv on aastal 2050 suurem kui G7 riikide (Ameerika Ühendriigid, Jaapan, Kanada, Ühendkuningriik, Saksamaa, Prantsusmaa ja Itaalia) majanduskasv kokku; arvestades, et sisemajanduse kogutoodangu põhjal saab prognooside kohaselt Hiinast enne 2020. aastat maailma juhtiv majandusjõud; arvestades, et Indiast võib saada enne 2050. aastat maailma kõige kiiremini arenev majandusjõud; arvestades, et 2050. aastal võivad Hiina, Ameerika Ühendriigid ja India koos moodustada 50% kogu maailma majandusest; arvestades, et ELil võiks olla üldjoontes võrreldav kaal igapähega neist riikidest, kui ta tegutseb ühtse ja jõulise poliitilise üksusena; arvestades, et selline võrreldav kaal on võti poliitilise mõjujõu hoidmiseks ja universaalsete põhiväärtuste edendamise jätkamiseks võimalikus uues ülemaailmse valitsemise mitmepooluselises süsteemis; arvestades, et selle peaks läbi viima välispoliitika raamistikus, mis on suunatud partnerluse, koostöö ja ühisväärtustel põhineva jagatud valitsemise edendamisele;
- D. arvestades, et tugevate majandus- ja välispoliitiliste jõudude, nagu BRICS-riikide koondumine on loonud mitmepooluselise süsteemi, kus ülemaailmne juhtroll jaguneb üha enam mitme riigi ja piirkondlike riikide rühmade vahel; arvestades, et selline mitmepooluseline süsteem toob kaasa maailma majandusliku võimsuse järkjärgulise ülekandumise BRICS-riikidesse ja teistesse tähtsava turumajandusega riikidesse ning võib tähendada ühtlasi välispoliitilise juhtimise ja positiivse mõjujõu ülekandumist praegustelt juhtriikidelt tähtsava turumajandusega riikidele; arvestades, et praegune majanduskriis on üleminekut mitmepooluselise süsteemi suunas kiirendanud; arvestades, et uute ülemaailmsete tegutsejate esilekerkimine võib osutuda väärtuslikuks võimaluseks luua konstruktiivsed partnerlussidemeid targanud turumajandusega riikide ja tähtsava turumajandusega riikide vahel ning kooskõlastatult lahendada ülemaailmseid küsimusi ja probleeme;
- E. arvestades, et riikideüleste probleemide – nagu näiteks kliimamuutus, ülemaailmsed regulatiivsed küsimused, toorainele ja haruldastele muldmetallidele juurdepääs, terrorism, võitlus liikmesriigiväliste äärmuslike liikumiste vastu, säästev areng, ülemaailmne poliitiline stabiilsus ja turvalisus – lahendamiseks on vaja reeglitel põhinevat partnerlusele, ühisväärtustele, üksmeelele, uute tähtsava turumajandusega riikidega tihedas konsulteerimises ja koostöös üles ehitatud kõikehõlmavat lähenemisviisi, ning tõelise koostöö korral on kindlasti võimalik leida ka riikideülestele probleemidele tõhusad lahendused; arvestades, et EL võiks ja peaks selles osas võtma initsiatiivi;
- F. arvestades, et ilma kõiki hõlmava uue ülemaailmse juhtimise süsteemita, mis põhineb aktiivsel konsulteerimisel ja koostööl BRICS-riikide ja muude tähtsava turumajandusega

riikidega, on vähe motivatsiooni rahvusvahelist koostööd teha ja olulistes globaalsetes küsimustes oma tegevust kooskõlastada, mis võib kaasa tuua järgmised ohud: (i) poliitiline ja majanduslik killustumine ning konkureerivate maailma tegevuskavade ja eraldiseisvate piirkondlike alade tekkimine; (ii) ülemaailmsete majandusstruktuuride lagunemine ja investeerimisvoogude katkemine ning (iii) väga piiratud rahvusvahelise koostöövalmidusega piirkondlike mõjusfääride tekkimine, mis muudaks võimatuks piiriüleste probleemide kooskõlastatud lahendamise;

- G. arvestades, et võrreldes lääneriikide demograafilise langusega on BRICS-riikidel ja teistel tärkava turumajandusega riikidel suur demograafiline dimensioon, mis annab nendele riikidele rahvusvahelisel foorumitel rohkem autoriteeti, kuna BRICS-riigid ja teised tärkava turumajandusega riigid saavad seetõttu väita, et nad esindavad suurt enamikku maailme rahvastikust; arvestades, et sellega on seotud vajadus reformida ülemaailmset valitsemisüsteemi ja rahvusvaheliste organisatsioonide valitsemisstruktuuri, et need esindaksid suuremal määral uut majanduslikku ja poliitilist maastikku ning mängiksid ülemaailmse konsensuse saavutamise ja otsuste tegemise protsessides keskset rolli;
- H. arvestades, et praeguse majanduskriisi ning ELi ja Ameerika Ühendriikide eelarvepiirangute tingimustes on hädavajalik ühendada ressursid teiste tärkava turumajandusega riikidega, et tagada sidus ja tõhus turvalisuse ja stabiilsuse ülemaailmne struktuur ning tõhus sekkumine delikaatsetes küsimustes, mis põhineks ühistel eesmärkidel ja koordineeritud strateegiatel ning saavutustel;
- I. arvestades, et edukas üleminek keskmisele sissetulekule võib teatud tingimustel soodustada mõõdukat ja stabiilsusele suunatud välispoliitikat; arvestades siiski, et mõnes BRICS- või muus tärkava turumajandusega riigis ei ole majandus- ja poliitiliste jõudude konsolideerumine sellist üleminekut kaasa toonud;
- J. arvestades, et enamiku BRICS-riikide viimase aja tähelepanuväärsest majanduskasvust hoolimata on need riigid ühtlasi ka maailma kõige suurema vaesuse kontsentratsiooniga riigid; arvestades, et sellest nähtub, et kiire majanduskasv, kui sellega ei kaasne vaeseid toetav kasv ja turvavõrgustike loomine, võib enamikul juhtudel viia ebavõrdsuse suurenemiseni;
- K. arvestades, et BRICS-riigid ja teised praegused tärkava turumajandusega riigid ei moodusta ametlikku riikide gruppi, mis on loodud täitma rahvusvahelistes suhetes kindlat rolli, ja seega peaks Euroopa Liit välja arendama koostöösuhted igaiühega neist riikidest, pöörates tähelepanu nende erisustele ja välispoliitika eriomastele eesmärkidele; arvestades, et EL peaks investeerima strateegilisse partnerlusse iga BRICS-riigiga ja teiste tärkava turumajandusega riikidega, kuna neil on üha suurem roll rahvusvahelisel areenil – eelkõige rahvusvahelistes organisatsioonides, nagu ÜRO – ning seeläbi on võimalik jõuda ühiste eesmärkideni, nimelt rahu ja ülemaailmse julgeoleku tagamiseni ning riigisisese või rahvusvahelise õigusriigi, inimõiguste, demokraatia, säästva arengu ja ülemaailmse finantskorralduse edendamiseni;
- L. arvestades, et BRICS-riigid ja teised tärkava turumajandusega riigid vajavad stabiilset välispoliitika ja reguleerimispoliitika ning avaliku korra keskkonda, mis hoiaks alal huvi nende majanduse ning ühiskonna vastu ja soodustaks nendesse investeerimist; arvestades, et BRICS-riigid ja teised tärkava turumajandusega riigid peaksid investeerima ja saama toetust demokraatliku, poliitilise, majandusliku ja sotsiaalse

stabiilsuse tugevdamisel;

- M. arvestades, et ELil peab ülemaailmses võimu üleminekus olema tähtis roll partnerluse ja kõikehõlmava juhtimise edendajana, kuid ta peab tegutsema kiiresti, kui soovib säilitada oma mõjujõu (või see võib jääda strateegiliselt tagaplaanile); arvestades, et see hõlmab strateegiliste muudatuste tegemist nii ELi-siseselt kui ka selle välispoliitikas, muu hulgas poliitika suurema sidususe kehtestamine;
- N. arvestades, et 14. aprillil 2011. aastal toimunud BRICS-riikide juhtide kolmanda kohtumise lõpus esitasid nad ühisdeklaratsiooni, milles nad nõudsid rohkem rahvusvahelist koostööd ja ülemaailmse juhtimise tugevdamist ning avaldasid toetust mitmepoolsele diplomaatiale ÜRO ja G20 raames; arvestades, et kõik viis BRICS-riiki on 2011. aastal osalenud üheaegselt ÜRO Julgeolekunõukogus; arvestades, et BRICS-riigid on nõudnud muudatuste tegemist rahvusvaheliste finantseerimisasutuste ja ÜRO juhtimisstruktuuridesse, et paremini peegeldada muudatusi maailmamajanduses ja paremini toime tulla ülemaailmsete probleemide lahendamisega;
- O. arvestades, et BRICS-riigid erinevad üksteisest oluliselt oma poliitiliste ja majandussüsteemide, demograafiliste ja sotsiaalsete arengutendentsides ning välispoliitika väljavaadete poolest;
- P. arvestades, et Euroopa Ülemkogu 16. septembri 2010. aasta järeldustes rõhutati, et vastavalt Lissaboni lepingule ja vastavalt Euroopa julgeolekustrateegiale töötavad EL ja selle liikmesriigid strateegilisemalt, et tuua Euroopa tegelik võim rahvusvahelisel areenil rohkem esile, ning et ELi strateegilised partnerlussidemed maailma mõjukaimate riikidega on tähtsaks vahendiks Euroopa eesmärkide poole püüdlemisel ja huvide eest seismisel;
- Q. arvestades, et praegused ELi ja BRICS-riikide vahelised kaubanduslepingud on vastastikku kasulikud mitte ainult majanduslikult, vaid ka poliitiliselt;
- R. arvestades, et EL peaks aktiivselt osalema kaasava ja esindusliku partnerlusel põhineva ÜRO süsteemi kujundamisel, mis võimaldaks tõhusalt kaasa aidata ülemaailmsele juhtimisele ja ülemaailmete lahenduste leidmisele ning rahu, julgeoleku, demokraatia, inimõiguste ja õigusriigi põhimõtetel tugineva rahvusvahelise korra tagamisele; arvestades, et Euroopa Liidu lepingu artikli 21 kohaselt on EL võtnud ametlikult ülesandeks edendada tõhusat mitmepoolsust, mille keskmes on tugev ÜRO;
- S. arvestades, et aastate jooksul on EL BRICS-riikidega arendanud välja ühistel väärtustel ja huvidel põhinevad kahepoolsed strateegilised partnerlussidemed, mis on suunatud suhete parandamisele ja koostöö tugevdamisele igal tasandil; arvestades, et nende strateegiliste partnerlussidemete kindlus on tihti olnud ebapiisav, seda eriti seoses demokraatia edendamisega, õigusriigi tugevdamisega ja konfliktide lahendamiseks ühise tegevusplaani määratlemisega;
- T. arvestades, et on kindlasti vaja leida viisid, kuidas tugevdada koostööd ÜRO süsteemis ning juhtivate riikide rühmades (G-20, G-7) ning parandada nende töö kooskõlastamist;
- U. arvestades, et G-20, mille liikmesriigid annavad 88% kogu maailma SKPst ja moodustavad 65% maailma rahvastikust, on muutunud ülemaailmse tasandi koostöö tähtsaks foorumiks, kuid arvestades, et lahendada tuleb selle esinduslikkuse probleem

ning määrata kindlaks selle täpne roll mitmepoolses struktuuris;

1. rõhutab, et praegune majanduskriis annab tunnistust tärganud turumajandusega riikide ning BRICS-riikide ja teiste tärkava turumajandusega riikide vastastikusest sõltuvusest; juhib tähelepanu asjaolule, et arenenud riikide ja tärkava turumajandusega riikide stabiilne majanduskasv on omavahel tihedalt seotud; rõhutab, et selline vastastikune sõltuvus on positiivne ning arenenud majandusjõudude ja tärkava turumajandusega riikide vahelised poliitilised ja majandussidemed on vastastikku kasulikud; on veendunud, et EL ja tema liikmesriigid peaksid partnerlussidemete tihendamise ja juhtimise kõiki hõlmava uue süsteemi saavutamise üldise eesmärgi nimel püüdma saavutada suuremat poliitilist üksteisemõistmist ja koostööd BRICS-riikide ja teiste tärkava turumajandusega riikidega, muu hulgas ka individuaalsel tasandil; on samuti veendunud, et regulaarsed kõrgetasemelised kohtumised ELi ja eri BRICS-riikide vahel annavad hea võimaluse usalduslike suhete saavutamiseks, seisukohtade lähendamiseks ja BRICS-riikidele suurema vastutuse panemiseks ülemaailmses juhtimises, mis põhineks jagatud vastutusel, ühistel arusaamadel ja tihedamini koordineeritud meetmetel; on seisukohal, et strateegiliste partnerlussuhete meede võiks selliste eesmärkide saavutamisse lisada väärtuslikku sünergiat;
2. usub, et ühelt poolt praeguste juhtivate majandusjõudude ning teiselt poolt BRICS-riikide ja teiste tärkava turumajandusega riikide vastastikustel suhetel on ka edaspidi oluline majanduslik mõõde, kuid esmajoonel on see poliitiline ning seetõttu tuleks sellele anda poliitiline raamistik, kuna kõigi asjaomaste riikide huvides on tagada tõhus ülemaailmse juhtimise süsteem ning lahendada – ühiselt, koostöö vaimus, üksteisega konsulteerides ja oma poliitilisi seisukohti lähendades – ülemaailmset stabiilsust ja julgeolekut ohustavad probleemid, mis võivad vähendada globaalset jätkusuutlikku majanduskasvu ja selle tulevikupotentsiaali; nõuab seetõttu rahvusvahelise tähtsusega küsimuste osas tihedat koostööd Euroopa Liidu ja BRICS-riikide vahel, kaasa arvatud ka partnerlussuhetes üksikute BRICS-riikidega;
3. rõhutab, et kuigi BRICS-riikidel võivad olla välispoliitika küsimustes sarnased seisukohad, iseloomustavad neid siiski väga suured poliitilised, majanduslikud ja sotsiaalsed erinevused; rõhutab eelkõige suuri erinevusi nende poliitilises süsteemides, mis varieeruvad tugevast autoritaarsest režiimist kuni usaldusväärse ja stabiilse demokraatiani; kutsub ELi sellega seoses üles parandama suhteid ja arendama sünergiat, eelkõige nende BRICS-riikidega, kes tõeliselt jagavad ja austavad demokraatlikke väärtusi ja püüdleavad sotsiaalse turumajanduse poole;
4. on veendunud, et uute majandus- ja välispoliitiliste jõudude ilmumine ei tähenda ELi mõjuvõimu vähenemist, vaid ELil on ka tulevikus tähtis osa poliitiliste valikute kohta ühise arusaamise edendamisel ning ta peaks ülemaailmsete probleemide lahendamisel asuma juhirolli; on arvamusel, et EL ja tema Atlandi-üleised partnerid peaksid keskenduma vajaliku mastaabisäästu saavutamisele ning tegema ühiseid jõupingutusi selleks, et suhelda tärkava turumajandusega riikidega konstruktiivselt ja tõhusalt ning teha seda nii kahe- kui mitmepoolselt ja tõelise partnerluse ja hea koostöö vaimus; juhib tähelepanu vajadusele töötada kõigi hüvanguks välja kõiki hõlmav ülemaailmse juhtimise süsteem, mis põhineb koostööl ja konsulteerimisel BRICS-riikide, ja vajaduse korral ka teiste tärkava turumajandusega riikidega; rõhutab ka ELi ja tema Atlandi-üleste partnerite tähtsat osa kõiki hõlmava ülemaailmse ja kaasava juhtimise süsteemi edendamisel; rõhutab, et EL peaks tegutsema strateegilisemalt, et tuua Euroopa tegelik

võim rahvusvahelisel areenil rohkem esile, eelkõige tegeledes vastastikusest sõltumisest tekkinud mõjudega, ülemaailmse valitsemise reformide algatamisega ning mobiliseerides kollektiivmeetmeid valdkondades, nagu õigusriik, jätkusuutlik keskkond ja piirkondlik turvalisus läbi konstruktiivse dialoogi BRICS-riikide ja teiste tärkava turumajandusega riikidega;

5. tunneb heameelt kahepoolsete strateegiliste partnerlussidemete üle ning nõuab tungivalt, et nõukogu ja Euroopa välisteenistus selle kasutusse võtaks; on seisukohal, et strateegilised partnerlussidemed on lootustandev ja potentsiaalselt transformatiivne vahend ELi suhete organiseerimisel ja parandamisel tähtsamate majandusjõududega ülemaailmsel areenil, kaasa arvatud BRICS-riikide ja teiste tärkava turumajandusega riikidega; soovitab, et EL kasutaks seda vahendit, et püüelda nii mitmepoolsete kui ka kahepoolsete tegevuskavade poole ja arendada nende kahe vahel otstarbekaid seoseid; rõhutab, et sisemine ühtsus on ELi jaoks ülitähtis, et EL võiks BRICS-riikide ja teiste tärkava turumajandusega riikide suhtes tegutseda kui tõeline strateegiline vahendaja ning et ELi seda rolli ka tunnistataks;
6. märgib, et minevikus on tundunud, et BRICS-riigid on vahel oma välispoliitikat ÜRO Julgeolekunõukogus kooskõlastanud, eelkõige Liibüa ja Süüria kriiside alguses ning lisaks siis, kui nad lükkasid edasi hääletuse ELi rolli üle ÜRO Peaassamblees ning võtsid omaks ühised seisukohad Côte d'Ivoire'i ja Sudaani kohta; tõdeb, et sellega seoses jääb mulje, et BRICS-riigid võivad püüda praeguse rahvusvahelise juhtimise süsteemi toimimist kahtluse alla seada, kuid see demokraatlik dialoog, poliitiline koostöö, kaasa arvatud individuaalsel tasandil, ning tõelised partnerlussuhted võivad tuua esiplaanile positiivse sünergia ning kaasa aidata uue kõiki hõlmava ülemaailmse juhtimise süsteemi tekkele; on sellegipoolest arvamusel, et EL peaks võtma BRICS-riikide ja teiste tärkava turumajandusega riikide suuremat poliitilist ja majanduslikku kaalu piisavalt arvesse, kuna see võib aidata ülemaailmset juhtimist rahulikult ümber korraldada ühise platvormi alusel, millel ei oleks destabiliseerivat mõju;
7. märgib, et BRICS-riigid on näidanud võimet piirkondlikuks integratsiooniks ja seega võimet osalemiseks mitmepoolsetes juhtimissüsteemides; usub, et see näitab veelgi BRICS-riikide potentsiaalset huvi anda oma panus ülemaailmsesse juhtimisesse; on seepärast arvamusel, et BRICS-riigid ja teised tärkava turumajandusega riigid on välispoliitikas oma strateegilise suuna määratlemise protsessi etapis ja seega saavad neist tärgranud turumajandusega riikide partnerid ja universaalsetel väärtustel, partnerlusel ja kaasavusel põhineva ülemaailmse juhtimise süsteemi toetajad;
8. usub, et poliitiliste ja majanduslike huvide, piirkondliku rolli ja pürgimuste valguses võivad BRICS-riigid püüda tegutseda välispoliitika küsimustes ühtse grupina, kuid tunnustab, et individuaalne mõõde on samuti oluline; leiab sellega seoses, et lisaks keskendumisele BRICS-riikidele kui välispoliitiliselt potentsiaalselt ühtsele riikide grupile, peaks EL keskenduma ka BRICS-riikidele kui eraldi riikidele, säilitades samas süsteemset ja kooskõlastatud lähenemisviisi; on sellega seoses arvamusel, et selline lähenemisviis tagab ELile võimaluse suurendada mastaabisäästu, kasutades partnerlusi BRICS-riikidega individuaalselt, maksimeerida oma huvisid ja rolli eri piirkondades ning aidata kaasa poliitiliselt ja majanduslikult tasakaalustatud mitmepooluselise korra tugevdamisele tärgranud ja tärkava turumajandusega riikide vahel dialoogil, partnerlusel ja kahepoolsetel või mitmepoolsetel partnerlustel põhineva kaasava süsteemi alusel;

9. usub ka, et poliitilistes ja majanduslikes süsteemides, demograafilistes ja sotsiaalsetes arengusuundades ja BRICS-riikide välispoliitika väljavaadetes esinevad märkimisväärsed erinevused peaksid saama teatavaks ja peegelduma ELi poliitikas nende riikide kohta, mille eesmärgiks oleks luua sünergiat eri BRICS-riikide ja muude tähtsate turumajandusega riikidega, ning takistada riikide alternatiivsete välispoliitiliste gruppide loomist või koondumist, millel võiks olla oht kujuneda ühtseks jõuks; nõuab tungivalt, et EL ja selle liikmesriigid hoiaksid sellega seoses ära strateegilise konkurentsi ja selle juurdumise vastavalt tärganud ja tähtsate turumajandusega riikide gruppide vahel; väidab, et rahvusvahelise kollektiivse meetme ja ülemaailmse juhtimise reformi soodustamiseks peab EL kasutama oma mõjujõudu suure ulatusega kahepoolsete, mitmepoolsete ja riigiväliste vastasmõjude suhtes ja rakendama teemapõhiseid koalitsioone, mis ulatavad üle tärganud ja tähtsate turumajandusega riikide vahelise lõhe;
10. on veendunud, et EL peaks kujundama välja seisukoha tihedamate suhete osas BRICS-riikidega, kuigi tuleb arvestada, et ELi ja nende riikide nägemus siduvate kohustuste ja institutsioonilise korra suhtes ei pruugi olla alati sama; on ühtlasi arvamusel, et BRICS-riikide tugi tulemuslikule mitmepoolsusele võib olla saavutatav, kui neile pakutakse vastu tugevamat esindatust asjaomastes rahvusvahelistes organisatsioonides; toonitab, et BRICS-riikide esilekerkimisega seonduvates väljakutsetes tuleks näha pigem võimalust kui probleemi;
11. on seisukohal, et suhted BRICS-riikidega peaksid põhinema kahepoolisel dialoogil, mis keskenduks demokratiseerimisele ja toetaks edasist demokratiseerimist ning õigusriigi tugevdamist, head juhtimist, õigusnormide lähendamist, ühisseisukohtade kooskõlastamist rahvusvahelistel foorumitel ning tihedamatel suhetel ELiga;
12. rõhutab Brasiilia tähtsust Mercosuri piirkondliku integratsiooniprotsessi juhtiva jõuna; tervitab uuendatud ELi ja Brasiilia strateegilise partnerluse ühist tegevuskava aastateks 2012–2014 ja mõlemapoolsete kohustuste kokkuleppimist demokraatia edendamise ja mitmepoolse juhtimise süsteemi reformide vallas; nõuab tungivalt, et mõlemad pooled täidaksid oma kohustusi ning panustaksid maailma finantsstruktuuri ümberkujundamisse; tuletab meelde president Rouseffi pakkumist toetada ELi võitluses riigivõlakriisist ülesaamiseks ja tunnustab nende vastastikuseid suhteid; väljendab oma toetust tasakaalus ja õiglase lahenduse saanud Doha arengukava ning ELi ja Mercosuri assotsiatsioonilepingu osas, millest saab kõige tähtsam assotsiatsioonileping, mille EL on kunagi sõlminud, hõlmates 750 miljonit inimest ja olles kaubanduslikult väärt 125 miljardit dollarit aastas; märgib ära Brasiilia taotluse täieliku viisavabaduse saamiseks ning palub komisjonil esitada sellekohane ettepanek;
13. rõhutab ELi ja Venemaa strateegilise partnerluse asendamatu rolli rahu ja turvalisuse säilitamisel Euroopas, kaubanduse ja majandusarengu parandamisel, energiajulgeoleku säilitamisel ja riikideüleste probleemidega tegelemisel; leiab, et pikas perspektiivis hõlbustab Aasia majandusjõudude tõus tõenäoliselt ELi ja Venemaa huvide edasist ühitamist ja nende tihedamat strateegilist koostööd; usub, et selline koostöö on oluline selliste ülemaailmselt tähtsate küsimuste lahendamisel, nagu tuumarelvade levik, terrorism, kliimamuutus või illegaalne migratsioon;
14. rõhutab ELi ja India vahelise strateegilise partnerluse tähtsust ja potentsiaali; on seisukohal, et praeguses ülemaailmses majanduskriisis tuleks India ja ELi vahelises

- põhjalikumas partnerluses lahendada selliseid probleeme nagu sotsiaalkriis, kliimamuutus, rändevoosid ja ülemaailmne julgeolek; lisaks märgib, et käimasolevad vabakaubanduslepingute läbirääkimised tugevdavad ELi ja India vahelisi suhteid; on siiski seisukohal, et see suhe ei tohiks piirduda vaid kaubandusküsimustega; tunneks heameelt, kui – arvestades positiivset kogemust India ja Euroopa Parlamendi vahelise parlamentaarse sõprusgrupiga, mis toimus India parlamendis enne 2009. aasta parlamendivalimisi – loodaks rühm, mis tegutseks analoogiliselt Indiaga suhtlemise delegatsioonile Euroopa Parlamendis;
15. rõhutab Hiina kui suure majandusjõu tähtsust ja rõhutab selle hädavajalikku rolli maailmamajanduse taastumisel; tuletab sellega seoses meelde vajadust, et kümme aastat pärast liitumist WTOga täidaks Hiina oma kokkulepitud kohustused; kutsub lisaks Euroopa Liitu ning selle liikmesriike ja Hiinat üles lahendama ühiseid probleeme ja tegelema rahvusvahelist rahu ja julgeolekut ähvardavate ohtudega, eelkõige parema koostöö kaudu Iraani tuumakriisile diplomaatilise lahenduse leidmisel; kutsub mõlemat poolt üles edendama tasakaalukamat omavahelist kaubandust, nimelt suurendades jõupingutusi viia lõpuni läbirääkimised uue partnerlus- ja koostöölepingu üle, et see saavutaks ELi ja Hiina vahelise strateegilise partnerluse potentsiaali;
 16. rõhutab ELi ja Lõuna-Aafrika Vabariigi vaheliste suhete strateegilist loomust; tunneb heameelt 2011. aasta septembris toimunud neljanda ELi–Aafrika tippkohtumise positiivsete lahenduste üle, eriti arvamuste lähendamise üle Liibüa olukorra küsimuses; kutsub ELi ja Lõuna-Aafrika Vabariiki üles lõpetama võimalikult kiiresti läbirääkimised uue majandus- ja partnerluslepingu üle; väidab, et Lõuna-Aafrika Vabariik oma eduka ja rahumeelse üleminekuga demokraatiale ja oma piirkondliku mõjuga võib olla tugev jõud demokraatia ja hea valitsemistava edendamisel, piirkondliku majandusintegratsiooni edendamisel ja rahvusliku leppimise toetamisel üle terve Aafrika ning on ELi tähtis partner nende küsimuste lahendamisel; rõhutab ELi ja Lõuna-Aafrika Vabariigi tiheda koostöö tähtsust sellistes küsimustes nagu kliimamuutus, säästev areng ja rahvusvaheliste institutsioonide reformid;
 17. on seisukohal, et BRICS-riikide ja teiste tärkava turumajandusega riikide tähtsuse suurenemist ja mitmepooluselise juhtimissüsteemi tekkimist silmas pidades võib G20 olla kasulik ja eriti asjakohane foorum konsensuse saavutamiseks ning sellise otsustusprotsessi väljatöötamiseks, mis oleks kaasav, põhineks partnerlusel ja soodustaks lähenemist, sealhulgas õigusnormide lähendamist; on seisukohal, et vaatamata G20 üha suuremale osatähtsusele võiks G7 mängida olulist rolli väljakujunenud majandusjõudude konsultatiivse, kooskõlastava ja konsensust loova foorumina, mis peab dialoogi BRICS-riikide ja teiste tärkava turumajandusega riikidega ning tuleb kokku enne G20 kohtumisi; on seisukohal, et G8 olemasolu tuleb samuti kasutada selleks, et püüda lähendada seisukohti Venemaaga, tegelemaks ühiste probleemidega koordineeritult ja tõhusalt; toetab G20 parlamentaarset mõõdet ja usub, et tõhusama demokraatliku dialoogi ja kontrolli huvides tuleks seda veelgi tugevdada ja otsustamisprotsessis ära kasutada; toetab samuti paralleelse G20 konsulteerimisfoorumi loomist, et tuua kokku valitsusvälised organisatsioonid ja G20 riikide tsiviilühiskonna ning ettevõtluse mõjukaimad esindajad;
 18. usub, et praeguse riikide võlakriisi käigus saab selgeks, kas G20 on strateegiliseks poliitilise dialoogi pidamiseks tõhus foorum, kus edendatakse majandus- ja poliitilise juhtimise tõeliselt ülemaailmset süsteemi, mis peegeldaks tärganud ja tärkava

turumajandusega riikide omavahelist sõltuvust ning looks võimaluse kõrvaldada süsteemisene tasakaalutus, mis eelkõige kahjustab arenenud majandusi, kuid pikemas perspektiivis ka tärkava turumajandusega riike, ning soodustada solidaarsust rahvusvahelistel finantsfoorumitel, nagu Rahvusvaheline Valuutafond;

19. kutsub ELi üles soodustama poliitilist dialoogi ja koostööd BRICS-riikidega, et jõulisemalt edendada finants- ja majanduse juhtimise asutuste, s.t. Bretton Woodsi institutsioonide reformimist eesmärgiga tagada kõigi liikmesriikide laialdane esindatus, arvestades seejuures nende majandusliku osatähtsuse muutumist;
20. on seisukohal, et tärganud turumajandusega riigid peaksid toetama piirkondlikke organisatsioone, mis hõlmavad BRICS-riike ja teisi tärkava turumajandusega riike, nagu ASEAN või Mercosur, ning ka nende institutsioonide rajamise ja suutlikkuse arendamise protsesse, ja tagama selliste organisatsioonide kohtumistel kõrgetasemelise diplomaatilise kohaloleku;
21. märgib, et arvestades Hiina, India ja muude Aasia tärkava turumajandusega riikide suureneva ülemaailmse ja piirkondliku mõjuvõimuga võivad nii Ameerika Ühendriigid kui ka EL suunata oma põhitähelepanu, poliitilised jõupingutused ja ressursid järkjärgult ümber Vaikse ookeani piirkonda, ning hakata pidama Põhja-Atlandi mõõdet ja vastastikust koostööd strateegiliselt vähem oluliseks; toonitab, et Aasia riikidele tuleks Euroopa Liidu välispoliitikas pöörata üha suuremat tähelepanu; kutsub üles paremini kooskõlastama USA ja ELi poliitilisi seisukohti Hiina, India ja teiste tärkava turumajandusega Aasia riikide suhtes, et ära hoida poliitika lahknemist selliste riikide suhtes; on veendunud, et kui USA ja EL kooskõlastavad oma jõupingutused, saavutavad nad BRICS-riikide ja teiste tärkava turumajandusega riikidega tõhusa, positiivse ja konstruktiivse dialoogi pidamiseks vajaliku poliitilise koostoime; on seisukohal, et lisaks G7 kohtumistele annaks ka korrapärased ELi ja USA tippkohtumised hea võimaluse ühiste eesmärkide kindlakstegemiseks ja strateegia kooskõlastamiseks ülemaailmselt tähtsates küsimustes, kaasa arvatud ka majandusjuhtimine, et jõuda tärkava turumajandusega riikidega ühise lähenemisviisini; tuletab meelde, et Atlandi-ülesed suhted on nii majanduslikult kui ka poliitiliselt ülitähtsad ning rõhutab USA ja ELi tugevat majanduslikku suhet; on seisukohal, et Atlandi-ülene majandusnõukogu ja Atlandi-ülene õigusloojate dialoog võivad samuti pakkuda võimaluse dialoogiks ja ülevaateks ning selles tuleks käsitleda ka BRICS-riikide ning teiste oluliste tärkava turumajandusega riikide strateegilist kaasamist ELi ja Ameerika Ühendriikide poolt ning võimalusi edendada õigusnormide lähendamist nende riikidega; tuletab meelde vajadust luua Atlandi-ülene poliitikanõukogu, mis oleks ajutine organ välis- ja julgeolekupoliitika süstemaatiliseks ja kõrgetasemeliseks arutamiseks ning kooskõlastamiseks ELi ja USA vahel;
22. rõhutab, et ülemaailmse ulatusega või ülemaailmse juhtimisega seotud küsimustes peaks tärganud turumajandusega riikide, BRICS-riikide ja teiste tärkava turumajandusega riikide vahendajaks olema EL, mitte selle liikmesriigid; usub, et ühtse poliitilise seisukoha saavutamiseks BRICS-riikide ja teiste tärkava turumajandusega riikide suhtes on ülimalt tähtis, et liikmesriigid arendaksid kahepoolseid suhteid maksimaalse läbipaistvusega ja peaksid meeles selliste suhete potentsiaalset mõju ELi poliitikale ja hoiakule; on seisukohal, et EL peaks püüdma saavutada rohkem poliitilist ja majanduslikku ühtsust ja kasvu, et säilitada poliitiline mõjuvõim ja tähtis roll uues mitmepooluselises süsteemis, ning et BRICS-riigid ja tärkava turumajandusega riigid

tunnustaksid teda kui vajalikku ja väärtuslikku partnerit;

23. rõhutab, et liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja komisjoni asepresident tagaks kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artikli 18 lõikega 4 ja artikli 21 lõikega 3 BRICS-riike ja teisi tärkava turumajandusega riike käsitleva ELi välispoliitika üldise koordineerimise; usub, et EL peaks püüdma kõrge esindaja juhtimisel seostada välis- ja julgeolekupoliitika tihedamalt ELi teiste poliitikavaldkondadega, nagu arengupoliitika, energiajulgeolek, kaubandus, tooraine ja haruldaste muldmetallide kättesaadavus, kliimamuutus ja ränne, et kasutada ära sünergia ning tagada välispoliitika ühtsus ja süsteemsus, mis on suunatud õigusriigi, inimõiguste ja demokraatliku juhtimise ülemaailmsele austamisele; on seisukohal, et ELi strateegiliste partnerite ideed peaks nende põhieesmärkide kajastamiseks veelgi uuendama ja paremini vahenditega varustama; juhib tähelepanu ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni COP 17 järeldestele ja rõhutab, et ka edaspidi on vaja teha koos BRICS-riikidega ühtseid ja kooskõlastatud pingutusi, et jõuda edasiviiva kokkuleppeni;
24. on seisukohal, et ühtne ELi tasandi välispoliitika eeldab ka G7, G8 ja G20 päevakorras olevate teemade paremat kooskõlastamist Euroopa Ülemkogu eesistuja, kõrge esindaja, nõukogu, parlamendi ja komisjoni vahel;
25. märgib, et EL peaks olema suuteline oma sisemist juhtimisstruktuuri kohandama ja ümber kujundama, et otsustusprotsess võimaldaks arvestada ELi mitmekesisust ja saavutada konsensust; rõhutab selle olulisust, et Euroopa välisteenistuse tegevus toetaks BRICS-riike ja teisi tärkava turumajandusega riike käsitlevat ühtset ELi tasandi välispoliitikat; on arvamusel, et Euroopa välisteenistus peaks tihedas koostöös parlamendiga läbi vaatama ja tugevdama strateegilisi partnerlussuhteid BRICS-riikidega, et saada kasu nende eripärast ning ELiga koostöömimise ja koostöö potentsiaalid; nõuab Euroopa välisteenistuselt horisontaalse ja vertikaalse kooskõlastamise mehhanismide kavandamist, mis lubaks ELi välispoliitikal saada kasu ELi institutsioonilisest sünergiast ja liikmesriikide tihedatest ja sügavatest kahepoolsetest suhetest strateegiliste partneritega, kaasa arvatud BRICS-riikidega ja teiste tärkava turumajandusega riikidega; on seisukohal, et BRICS-riikidega seoses tuleks Euroopa välisteenistuses – lisaks geograafilisele ja temaatilisele töökorraldusele – luua ajutine koordineerimismehhanism, mis tagaks, et kõik BRICS-riike puudutavad poliitikavaldkonnad on omavahel süstemaatiliselt kooskõlas ja kindlaks määratud poliitilised suundumused kajastuvad ka ELi dialoogis tärpanud turumajandusega riikidega, nagu USA, Kanada and Jaapan; on seisukohal, et ELi delegatsioonid BRICS-riikides ja teistes tärkava turumajandusega riikides peaksid omavahel rohkem koostööd tegema, et tagada BRICS-riikide vaheliste suhete ja nendevaheliste tundlike teemade pidev jälgimine ja analüüsimine, et oleks võimalik saavutada süsteemsem lähenemisviis; on sellega seoses arvamusel, et ELi delegatsioonid BRICS-riikides peaksid analüüsima vastava BRICS-riigi seisukohti juhtimisküsimustes ning ülemaailmsetes probleemides ja suhetes teiste BRICS-riikidega; on seisukohal, et EL peaks suunama suurendatud jõupingutused ja ressursid ülemaailmse juhtimise süsteemi ja rahvusvaheliste organisatsioonide ümberkujundamises juhtpositsiooni kindlustamisele, et luua ülemaailmsel tasandil kaasavam konsensuse saavutamise ja otsuste tegemise protsess, eriti ÜRO Julgeolekunõukogu reform ja ülemaailmne finantsiline mitmepoolsus;
26. on arvamusel, et nn tulemuslik mitmepoolsus ja parem kooskõlastamine ülemaailmse juhtimise teemalistel mitmepoolsetel foorumitel peaksid ELi ja BRICS-riikide

- tõhustatud partnerluses jääma kesksele kohale; soovib ELil eelkõige jätkata pingutusi nende riikide sellekohaseks kaasamiseks;
27. on arvamisel, et Euroopa Parlament peaks osalema ELi ja selle strateegiliste partnerite vahelistel kahepoolsetel tippkohtumistel;
 28. usub, et BRICS-riikides asuvate ELi delegatsioonide personali hulka peaks kuuluma ka parlamendi kontaktametnikud, et mõista paremini kõigi nende riikide parlamentaarset mõõdet ning soodustada tihedamat mõlemapoolset koostööd ja dialoogi Euroopa Parlamendi ja kõnealuste riikide parlamentide vahel ning edendada sellistel demokraatlikel foorumitel, nagu G8 ja G20, otsustamisprotsessi demokraatlikku vastutust; on seisukohal, et lisaks olemasolevatele delegatsioonidele Venemaa, India, Hiina ja Lõuna-Aafrika Vabariigiga suhtlemiseks võiks kaaluda ka delegatsiooni loomist suhtlemiseks Brasiiliaga;
 29. on seisukohal, et BRICS-riike ja teisi tähtsava turumajandusega riike käsitleva ELi poliitika kujundamise tõhusa demokraatliku kontrolli tagamiseks ning nende riikidega tiheda parlamentidevahelise dialoogi soodustamiseks peaksid asjassepuutuvad parlamendi töötajad oma teadmisi selles valdkonnas täiendama ning neil peaksid olema asjakohased analüütilised vahendid ja järelevalvesuutlikkus, et olla parlamendiliikmetele abiks tõhusa dialoogi edendamisel; usub lisaks, et sünergiate, institutsioonidevaheliste dialoogide ja koostöö maksimeerimise ning eriteadmiste vahetamise edendamise eesmärgil tuleks kehtestada Euroopa Parlamendi ja Euroopa välisteenistuse vaheline personali vahetussüsteem;
 30. rõhutab, et igasugune suhete süvendamine ja poliitilise koostöö tugevdamine BRICS-riikidega valitsuse tasandil peaks toimuma koos tsiviilühiskonna organisatsioonide vahelise stabiilse dialoogiga; kutsub Euroopa välisteenistust ja ELi delegatsioone sellega seoses üles looma raamistikku, et hõlbustada ja aidata kaasa kontaktide tekkimisele inimeste vahel ning toetada praegustel ja ühekordsetel programmidel põhinevate kultuurilisi ja akadeemilisi vahetusi eesmärgiga parandada vastastikust arusaamist ning arendada ühistegevusi ja algatusi;
 31. toonitab, et tuleb tõhustada poliitilist dialoogi BRICS-riikidega inimõiguste ning sotsiaalsete ja keskkonnastandardite järgimise vallas; tuleb sellega seoses meelde, et tööõiguse põhireeglite ja Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni inimväärse töö tegevuskava järgimine on väga oluline aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks, kuna see avaldab positiivset mõju riigi majandusele, aidates tagada sotsiaalset ja poliitilist stabiilsust ning tõsta riigi tööjõu oskuste taset;
 32. on rahul komisjoni ülalnimetatud teatisega „Euroopa 2020. aasta strateegia eelarve”, milles tehakse ettepanek järgmise mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) kohaste rahastamisvahendite ja programmide väljatöötamiseks; rõhutab, et uus partnerluse rahastamisvahend, mille eesmärk on kaitsta ELi poliitilisi- ja majandushuve mujal maailmas ja mis hõlmab ametliku arenguabi tingimustele mittevastavaid meetmeid, peaks olema välispoliitikale suunatud vahend; usub, et selline partnerluse rahastamisvahend võiks aidata tugevdada valitud riikidega poliitilisi sidemeid ja seeläbi ka majandussidemeid, ning tunneb heameelt selle üheks eesmärgiks oleva õigusnormide lähendamise soodustamise üle; on lisaks seisukohal, et partnerlusinstrument peaks hõlmama ajutisi eelarveridasid rahvademokraatia tarbeks, et tugevdada ELi ja eri riikide suhteid ning edendada mõjuvõimu, partnerlust ja lojaalsust; on siiski arvamisel, et ette

- tuleks näha ka rahalised lisavahendid toetamaks demokratiseerumist, õigusriigi tugevdamist, paremat haridust ja sotsiaalse ebavõrdsuse vähendamist; on seisukohal, et uute rahastamisvahendite ja programmide väljatöötamisel tuleks pöörata erilist tähelepanu ajutistele eelarveridadele, mis võimaldaksid toetada tähtsava turumajandusega riike ja potentsiaalselt tähtsava turumajandusega riike demokraatlike struktuuride tugevdamisel, hea valitsemistava ja õigusriigi põhimõtete väljakujundamisel, kodanikuühiskonna organisatsioonide ja haridussüsteemide täiustamisel ning sotsiaalse kaasatuse järkjärgulisel suurendamisel; tunneb heameelt komisjoni ettepaneku üle, et tingimuslikkuse põhimõte peab sisalduma kõikides ELi programmides ja rahastamisvahendites ning usub, et see on tähtis tegur, mis võimaldab selliste üldiste väärtuste nagu inimõiguste, demokraatia ja hea valitsemistava edendamisel suuremat mõju avaldada;
33. kutsub BRICS-riike üles võtma endale rahvusvahelises arengupoliitikas rolli, mis paremini vastaks nende osakaalule maailma SKPs;
 34. kutsub ELi ja selle liikmesriike üles toetama nn lõuna-lõuna suunalisi koostööalgatusi ja osalema kolmepoolsetes koostööprojektides, milles osalevad BRICS-riigid;
 35. peab väga tähtsaks julgustada suuremat ELi koostööd BRICS-riikidega ja teiste tähtsava turumajandusega riikidega ülemaailmses juhtimissüsteemis ja rahvusvahelistes organisatsioonides; usub, et EL ja USA peaksid astuma BRICS-riikidega strateegilisse dialoogi seoses rahvusvaheliste organisatsioonide reformimise võimalustega; on seisukohal, et ELi tasandil peaks peegelduma veelgi rohkem see, kuidas maksimeerida ELi rolli, häält ja hääleõigust rahvusvahelistel foorumitel ja saavutada sujuvam kooskõlastus ELi liikmesriikide vahel sellistel foorumitel ja seega ühtsem hoiak BRICS-riikidega positiivse dialoogi, partnerluse ja koostöö saavutamiseks;
 36. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Euroopa Ülemkogu eesistujale, Euroopa Komisjoni presidendile, liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale ja komisjoni asepresidendile, nõukogule, Euroopa Liidu Nõukogu eesistujariigile Poolale, Euroopa Komisjonile ja Ameerika Ühendriikide välisministeeriumile.